

Wonderwater

Henk Vegt

Mirjam Wolters - van Dijk

Wonderwater

Henk Vegt

Mirjam Wolters – van Dijk

Narratio

colofon

ISBN 978 90 5263 829 4
NUR: 224

Ontwerp omslag: Joël Vegt
Illustraties: Sia Hollemans

© 2010 uitgeverij NARRATIO, Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem
tel. 0183 62 81 88 fax 084 739 29 45 e-mail: verkoop@narratio.nl
Actuele informatie is te vinden op www.narratio.nl
Onze uitgaven zijn ook te koop via de boekhandel en
www.kerkboek.nl (ook in België)

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale bestandskopie, luisterboek, Digi-boek, Internet-PDF of op welke andere wijze dan ook, behoudens voor eigen gebruik, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever c.q. de auteur. Citaten tot maximaal vier regels zijn toegestaan, grotere citaten vallen onder het overnamerecht waarvoor toestemming is vereist, tenzij gedaan in het kader van een recensie.

Inhoud

Voorwoord	5
1. De storm	7
2. Op weg	19
3. In de grot	29
4. Zorgen	39
5. Aan het werk	49
6. Stenen en water	61
7. Het geheime meertje	81
8. Stil water	89
9. Maya	97
10. De Ogen	109

Voorwoord

Wonderwater

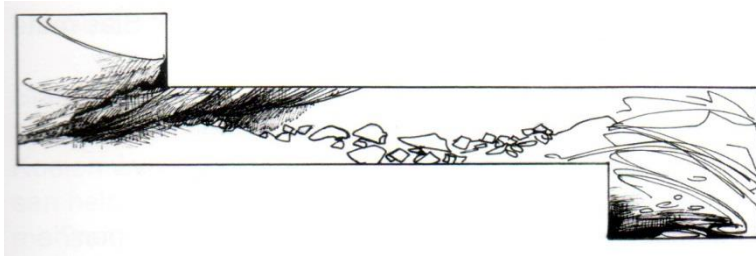
Het boek 'wonderwater' is een spannend avontuur voor kinderen om zelf te lezen, maar ook een verhaal voor ouders om samen met kinderen te lezen. Door het verhaal samen te beleven worden ouders zich meer bewust van wat misschien in hun leven echt van belang is. Voor kinderen wordt een sfeer gecreëerd die ingangen biedt om die innerlijke waarden te kunnen ontvangen.

Waterwijzer – ideeënstroom voor opvoeders

Dit boek is een handreiking om kinderen liefdevol en met respect voor de wereld om hen heen op te voeden. Ouders kunnen samen met hun kind een onderwerp uitkiezen dat als gespreksstof kan dienen of dat heel praktisch samen kan worden uitgevoerd. 'Waterwijzer' volgt de verhaallijn van het boek 'Wonderwater' en geeft bij ieder hoofdstuk tips en ideeën.

Ontdekken van spiritualiteit in onze tijd is vooral een kwestie van dagelijks ervaren dat er nog meer is dan onze maakbare, wetenschappelijk meetbare en zichtbare werkelijkheid. Door het gebruik van beide boeken kan hiervoor bij kinderen een basis gelegd worden. Het ontwikkelen van gevoelsleven, verwondering en het besef van een niet-zichtbare werkelijkheid staan hierbij centraal. Wanneer een spirituele bedding is gelegd zullen ze op weg naar volwassenheid zelf hun persoonlijke stroming kunnen vinden.

Voor meer informatie: www.hemisfeer.net



1 De storm

'Zoë, kijk! Schuim op het water!'

Ongerust wijst Sias naar de woest kolkende rivier in het dal beneden.

'Ja, en die zwarte lucht!' rept Zoë.

Sias grijpt Zoë's hand en trekt het meisje mee.

'Kom op, rennen!'

Een harde wind raast door het dal.

'Getsie, ik voel al druppels in m'n nek!' roept Zoë.

Een paar tellen later klettert de koude regen hard neer. De kinderen rennen over het zandpad naar het houten huis van Zoë. Dat ligt vlakbij de rivier. Het natte zand vormt spetters op hun benen. Hun kleren plakken aan hun huis als ze even later in de deuropening staan.

'Mama, wat doe je?' vraagt Zoë hijgend. Sophia, Zoë's moeder, een vrouw met een donkere dikke vlecht, rolt een vloerkleed op en tilt het van de grond. Haar gezicht is rood van inspanning.

'Ik breng alles naar boven,' antwoordt Sophia. 'Zo hoog als de zolder zal het water niet komen.'

Sias en Zoë nemen ieder een kant van de rol en duwen samen met Sophia het tapijt de ladder op.

'Denk je dat de rivier gaat overstromen?' vraagt Sias met grote ogen.

'Het zou kunnen, het lijkt erg op de vorige keer, elf jaar geleden.'

Ze kijkt Sias aan en zucht. 'Je was nog een baby.'
'Zoë, nu de luiken dicht!' zegt ze dan.
'Ik ga naar huis.' zegt Sias. 'Of kan ik hier nog helpen?'
'Nee, ga maar gauw', zegt Sophia over haar schouder.
'En vraag aan Barbelo of hij de grot in orde laat maken.'

Zo snel als hij kan rent Sias naar het dorp. De regen spoelt in stromen over het pad. Sias' sandalen glijden af en toe weg in de natte modder. Het water striemt in zijn gezicht. Nog een klein stukje, dan is hij thuis. Melos, zijn dorp aan de rivier, lijkt nu meer op een modderpoel. De anders zo vrolijk ogende huisjes zien er somber uit en de luiken van het huis van Sias en zijn vader zijn dicht.

'Barbelo!' Sias roept de naam van zijn vader terwijl hij de deur van het huis opengooit. Verbaasd blijft hij staan. De kleine kamer is helemaal vol met mensen. Iedereen kijkt naar de jongen in de deuropening. Dan ziet hij zijn vader, een man met donker half lang haar en een bijna zwarte baard.

'Barbelo, de rivier! Sophia zegt dat hij gaat overstromen! En wat doen die mensen hier?'

'Ik denk dat Sophia gelijk heeft, Sias. Het water staat al een hele poos zo hoog, en nu deze storm...'

'Maar de dieren dan?'

'Ik heb Jeser en Jonathan naar de grot gestuurd om die in orde te maken.'

'Waarom?'

'Het is een veilige plek voor noodgevallen, Sias. De laatste elf jaar zijn we er niet geweest. Maar nu is het nodig. Vanavond vertrekken we. Daarom is iedereen hier bij elkaar. Zodat we de taken kunnen verdelen.'

Sias gaat in een hoekje bij het vuur zitten. Hij kijkt om zich heen en hoort allerlei stemmen door elkaar: 'Vee... koeien wegbrengen... Voorraad op zolder... Oude mensen helpen...'
Dan ook de stem van zijn vader. 'Beste mensen,' zegt Barbelo, 'iedereen weet wat er gedaan moet worden. Ga naar je huis en zorg dat je klaar bent. Als ik de gong luid, verzamelen we bij de put.'

Als iedereen weg is, staat Sias op en vergrendelt de deur met de dwarsbalk. Hij probeert zich voor te stellen wat hij heeft gehoord: Weg uit dit huis? Zijn dorp helemaal onder water?

Als Sias zo stil zit, kan ik hem zien. Dan strijk ik hem even door zijn haar. Hij voelt dat niet. Nog niet. Hij weet helemaal niet dat ik er ben. Hij kan mij niet zien. Ik zie hem wel. Zonder ogen trouwens. Gek hè? Straks zal ik er nog wel meer over vertellen, dan zorg ik ervoor dat je het steeds beter begrijpt. Dat is beloofd.

Barbelo staat bij het vuur. Met een stalen staaf port hij tussen de gloeiende stukken hout. Sias haalt een blok hout uit de mand ernaast. Voorzichtig legt hij het in het vuur. De vlammen geven flakkerende schaduwen op de muur. Barbelo neemt een olielamp van de schouw. 'Hier Sias, wil jij deze aansteken en hem op de tafel zetten?'

Sias haalt een kleine spaander uit de mand. Hij buigt voorover en houdt het stukje even in het vuur. Dan kan Sias de brandende spaander bij het lont van de lamp houden. De lamp geeft een warme gloed. 'Mooi', denkt Sias. Hij zet de olielamp midden op de tafel en haat ervoor zitten. Hij kijkt naar het vlammetje. 'Gek,' zegt hij hardop, 'het vuur in de haard is zo wild en deze vlam brandt zo rustig. Net als jij, Barbelo. Iedereen praat zo onrustig door elkaar maar jij blijft heel kalm.' Barbelo kijkt zijn zoon aan. 'Deze lamp is van je moeder geweest. Het is het enige dat ik nog van aar heb. En jou, natuurlijk.'

Sias staart in de vlam. Als hij door zijn oogharen kijkt lijkt het vlammetje net een ster. In de midden is de vlam blauw. Blauw als de kleur van de hemel op het water. Sias springt op. 'Het water! Barbelo, wat moet er gebeuren? Wanneer gaan we naar de grot? Wat moet ik doen?'

Barbelo kijkt Sias glimlachend aan. 'Allereerst ga jij je natte kleren uittrekken. Hang ze maar voor het vuur dan kunnen ze drogen. 'Sias knikt. Hij maakt zijn natte sandalen los. Dan knoopt hij de band van zijn tuniek los en hangt hem over een stoel voor het vuur.

Barbelo zit op zijn knieën voor een kist die tegen de muur staat. Hij tilt het deksel op en haalt er een droge tuniek uit. 'Hier, Sias, trek deze maar aan. 'Sias voelt even aan de lichtbruine stof van grof linnen. Met een klap laat Barbelo het deksel van de kist dichtvallen. Hij gaat bij het vuur zitten en gebaart Sias hetzelfde te doen. Als Barbelo twee kleine kommetjes met een drank vult, ruikt Sias de sterke geur. 'Kruidendrank van Sophia, zegt Barbelo, daar word je warm van.'

Sias kijkt in zijn kom. Voorzichtig neemt hij een slok. 'Lekker.' Sias voelt eerst zijn mond warm worden, dan zijn keel, zijn maag. En dan de rest van zijn lichaam. Alles voelt nu warm aan. 'Goed zeg, die drank! Hoe maakt Sophia dit?'

'Geen idee', grinnikt Barbelo. 'Sophia gaf het aan me en zei dat het wel eens van pas zou kunnen komen. Ik ben er heel blij mee!'

Sias grijnst. Anders ik wel, de kou is helemaal weg. Zo, en wat nu?'

'Nu ben ik wel benieuwd waar je vanochtend geweest bent, Sias.' Barbelo kijkt zijn zoon aan.

'O, ik was bij Zoë. We hebben een heel eind gelopen. We zochten kikkers en salamanders. En we keken naar de vogels in de lucht. Ze vlogen zo laag. Ik zou wel een vogel willen zijn. Ik zou willen kunnen vliegen waarheen ik maar wenste. Zoë kan vliegen, zegt ze.'

'O ja?' Barbelo fronst zijn wenkbrauwen.

'Ja, 's nachts, als ze slaapt. Dan vliegt ze. Naar Vihar bijvoorbeeld.'

Barbelo knikt. Vihar is de vader van Zoë. Hij is een reiziger en komt maar weinig thuis.

'Vihar is al zo lang niet hier geweest,' zegt Sias, 'maar Zoë zegt dat ze hem niet mist. Ze zegt dat hij bij haar is zodra ze aan hem denkt.'

Barbelo glimlacht. 'Hoe was het met Sophia?'

'Ze bracht alle spullen naar de zolder. Maar wat moeten wij doen? Wij hebben geen zolder!'

'De belangrijkste spullen nemen we mee, Sias. Kleding en voedsel zijn nodig. De rest kan blijven staan. Ik verwacht een

van de jongens voor de avond terug, dan moeten we klaar zijn.'

'En de dieren van het dorp dan? Waar blijven de koeien? De schapen? De geiten? De ezels?'

'De ezels nemen we mee naar de grot,' legt Barbelo uit. 'Zij zullen ons helpen met het dragen van onze spullen. De andere dieren worden op dit moment in veiligheid gebracht. Een paar mannen van het dorp brengen ze naar een hoger gelegen wei. Daar kan het water van de rivier niet komen. Deze mannen zullen niet meer terugkomen in Melos, maar vanaf de wei naar de grot gaan.'

'Oké.' zegt Sias met een zucht. 'Barbelo, wat kan ik nu doen?'

'Pak jij onze kleren maar in, Sias. Maak er twee pakketten van. Een met jouw kleding en een met die van mij.

Ondertussen ga ik bij de ezels kijken.' Barbelo opent de deur en verdwijnt in de storm. Het regent slaat putjes in het zandpad en de wind loeit tussen de bomen. Een koude windvlaag komt door de open deur naar binnen. Snel duwt Sias de deur dicht en schuift de dwarsbalk ervoor. Het vuur flakkert onrustig. Als Barbelo weer naar binnen wil, zal hij wel aankloppen.